

Sygn. akt I CZ 101/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z wniosku S. T.
przy uczestnictwie [...]
o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 listopada 2006 r.,
zażalenia wnioskodawczyni
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 25 lipca 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Wnioskodawczyni małoletnia S. T. domagała się w rozpoznawanej sprawie stwierdzenia nabycia spadku po swojej babci A. K. na podstawie testamentu. Uczestniczka postępowania A. T., będąca matką wnioskodawczyni i córką spadkodawczyni, popierała w toku postępowania wnioski S. T.

Wnioskodawczynię reprezentował początkowo jej przedstawiciel ustawowy – ojciec K. Tr., który zmarł w dniu 10 grudnia 2002 r. Wcześniej, postanowieniem z dnia 19 marca 2002 r. sąd opiekuńczy – Sąd Rejonowy ustanowił na podstawie art. 99 k.r.o. kuratora dla wnioskodawczyni.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2003 r. Sąd Rejonowy zwolnił uczestniczkę postępowania A.T. od kosztów sądowych oraz ustanowił dla niej oraz dla wnioskodawczyni pełnomocników z urzędu.

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni od postanowienia tego Sądu z dnia 21 marca 2006 r.

W zażaleniu skarżąca, zarzucając naruszenie art. 130² § 3 k.p.c., wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), do uiszczenia kosztów sądowych obowiązana jest strona, która wnosi do sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki, chyba że ustawa stanowi inaczej. Pojęcie strony, używane w ustawie o kosztach sądowych ma znaczenie autonomiczne, nadane mu w art. 7 ust. 1 ustawy. Przepis ten stanowi, że stroną w rozumieniu ustawy jest każdy uczestnik postępowania sądowego, w tym także świadek, biegły i tłumacz. Wynika stąd, że status strony na gruncie analizowanej ustawy może mieć również kurator procesowy wyznaczony przez sąd i podejmujący za stronę procesu (uczestnika postępowania nieprocesowego) czynności procesowe.

Skarga kasacyjna odrzucona zaskarżonym postanowieniem wniesiona została przez adwokata z urzędu wnioskodawczyni reprezentowanej przez kuratora ustanowionego przez sąd opiekuńczy ze względu na niemożność reprezentowania jej przez przedstawiciela ustawowego. W tym wypadku, ze względu na brak zdolności procesowej wnioskodawczyni, za stronę wnoszącą skargę kasacyjną w rozumieniu przytoczonego art. 2 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych należało uznać kuratora. Należy jednak zauważyć, że kurator wyznaczony przez sąd orzekający lub sąd opiekuńczy dla danej sprawy korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych (art. 96 ust. 1 pkt 5 ustawy). Nie miał on zatem obowiązku uiszczenia żadnych opłat, w tym również opłaty podstawowej, od przedmiotowej skargi kasacyjnej. W konsekwencji, nie było również podstaw do zastosowania sankcji przewidzianej w art. 130² § 3 k.p.c. przez Sąd drugiej instancji.

Z podanych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.